

Um Vesturheimsfæddis.

Það er ískuggilegur faradur sem ni-
ar færi ári fer stöðugt vaxandi að
senda færi lokar fjölskyldur á kostnað
sveitarfélaganna til Vesturheimis.
Þeir sem halda fram þessari
máttferð á sveitarfélinum og
félögum, þekkiast ef til vill sjá
svo langt fram í vegnum að ant-
so fátæk og völdi búi hér himna
murröddu manna, og að sveitar-
þinghúsi verði minni ef nógu fljótt
er tekið í Laumannu, með því að
senda þessa fátöklingu til Ameríku.
Þeim munni ef til vill lida þar beldur
að þar búi þeirra „gull og gróður
skógar“, svo þeir megi þakka fyrir
ef þeim er hjálpað til að komast í
þetta salnumar land. Og það er ein-
mitt aft só, að fátökur manna
sem eru á sveit eru liggja við sótt, sökja
það mjög fast að komast vestur, án þess
að gjöra sér minsta hugmynd um allt það
ólán og hörmungar, sem svo aft bítur
þeirra í hinni löngu og eridu ferð þeirra
vestur. Það er seint að hestblátt
þegar á hölmum er komið í gegn máttferð
og er það aft sakt. Það er seint fyrir þessa
mann að sjá, að það var ófærni og veltu
að leggja á þi fertina, þegar þeir eru farnir
að hafa á bókum sínum kvæðast og deyta af
illum aðbúnaði, óhættu fæði, óbrú-
andi færi gangi á skipunum, ónógr
lokans hjálp og mistuomar lítilli mátt-
ferð yfir höfud að sala o. fl. o. fl.

En það eru enski þeir sem eiga sta megn
ráða þessu. Það eru sveitarstjórnirnar, sem
eiga að gjalda varhuga við að ekki færi
svo illa. Það er í þeirra ábrögð, að senda
ekki umþögn í opinn deidann, með því að
hjálpa fjölskylduferðunum til að komast
til Ameríku, með hjárfamlogum af sveitarfé.
Það má að vissu segja, að enski fari svo
ávallt, að mög af börnum Vesturfaranna
degi, en óþætt mun að gjöra ráð fyrir
að helmingi fleiri bótis deyi af þeim
sem Vestur fara, en deyta umundu
ef allt verði hýtt heim. Við getum
ekki reiknað þessu skada að kröndali,
en vist er um það, að mikil er þann.
Það vóði mikil heyrilegra fyrir sveitar-
nefndirnar, að segna að þessu ósjálf-
þessu heinilisferðum með stjórnamly
mun ráttum og leiðbeiningum, en að
veidu þeim færi til Vesturheimis farar,
og vist er það, að fjórtinni okkar á
enski márga daga ólifada, og að fyrir
fæli okkar og fram fara hjál er lítill
gefandi af þessi ^{gefandi} þessu einu hrotum þess
mun áfram hjá fjórtinni á komandi árum, eins
og hún hefir gert á síðastl. 5-10 árum.
Þann áttu að athuga það betur en língat til þessu varit
gjört, hvaða störm og skadabati gætur hlöðist af þessu
að gefa samþykki sitt til þessu lagadras hjárfamlogu
af opintæru fé, þóistadum er margfallur, að þessu Vestur-
þessu, bótis þessu og síður fyrir sveitarfél. og landi í heild sinni.
Það verur aft þessu á andannum, en um síðir mátt og ofseint,
að stemma þessu stögu fyrir þessu með lögmáttu alþingri
en bótis er seint en áttu og hver veit nema manna þessu mátt
áttu lögmáttu gæti samþykkt mun skadann þessu, sem þessu
lagadras fjölskylduþessu af landi þessu hjálf þessu
ávallt að hafa í færi með þessu. — Það lúri,

Þremmtinefund stúkunnar víjars-
dagurinn 4te 56. hefir leidd
flá ákvörðun að halda skemmtun
fyrir stúkuna um næstu helgi
og hugga að ljóða málkunn
meðlimum úr Eyjarrosinni.

Eins og mönnum er kunnugt
verður ekki hæft gagn að
skemmtunum stúkunnar þeg-
ar þó er haldnar í samein-
ingu, þó fjöldinn er svo mikill
í látum stúkunnar að óþjá-
krumilegt er að margir þeirra
verda að standa á gólfum mál-
id af limunum í skemmtunum
fjólsoth, en til að bota úr þessu
er miklu huggilegra að hvor
stúka haldi skemmtun úr af
fyrir sig og ljóði þeim mön-
num sem henni sýnist úr þinni
stúkunni og verda það þá helst
þeir sem geta hjálpað til að
skemmta má dans, söng
eða með því að leika smá stykki
o.s. fró. Þremmtinefund víjars-
dagurinn telur sjálfsgætt að
meðlimur þeirrar stúku skemmti
þinni stúkunni eptir því sem
föng eru á í þessum efnum og
vohast til að meðlimur Eyjarros-
arinnar gjöri það einnig en
þaki ekki til þess þó ekki verði
heft að ljóða þeim áttund að
vera við. Með þessu fyrirkomur-
lagi má búast við að skemmtun
stúkunnar verði dællid fölbæfi

legis og það er víst að með þessu móti
njóða meðlimum skemmtunnar
leður. Það er einnig álit nefndar-
innar, að það sé í alla stadi líklegt
og vel vit eigandi að skemmti-
nefndinnar ljóði einum á lövinnur
utanfélagsmönnum, sem hafa sýnt það
í orði og verki að þrátt fyrir það, þó þeir
ekki séu í féluginu, þafi þeir stótt
það með því að leika boogymarlauð
lílagæðu fyrir féluginu. Það er muna
að segja ekki, ^{semuðu} sjálfsgætt þurkeisio
skylda, í þaklektis ögnun við slíka
menn og má gjarnan sjást, að stúka-
urnar kenna einnig að með þessu
einn vel er gætt og góðmannlega
þó frá hendi utanfélagsmanna sé.
Þeir eru ekki svo margir utanfélags-
mennirnir, sem láta féluginu hlutlausu
því situr að þeir hreyfi hönd eða fótt
því til stundnings og óþyrtar.

Að skemmtun þeirri er nefnd hefir verið
er dælat um að sýndur verði lítill sjón-
leikur, sungin fáinlög af Karlsmönnum
einnu saman og einnig ef þeim og
Kvenmönnum, spílat saman á horn
og harmonium, spílat á hornin,
dansat og lesid eitthvát upps
skemmtilegt, eða föðlegt. Þar er
d. d. Eyjarrosarinnar hefir góðfús-
eyja gefid: skyn á þann mundi vilja
þesta fundi stúku einnar til
sumudagurinn, verður skemmtun þessi
at líkindum haldin á laugardegs-
kvöldin þennur, en andvitat auglýst
nánnar fyrir þann tíma.

J. P.

Af framfaritadi grein gefst nokk-
ur hluta gjaldanda hér í hreppi nokkurn-
veginn óviroð bændingum um hvar þeir eigi
at gera á morgun þegar þú verður laftr undir
athroði þeirra og annara hrepps þessa hvar
ganga skuli ut botnum eða hafna því. Ek
morgun eiga menn því með athroða greiddum
at skera ut því hvar þeir minn beldur við
þessir komulag þat sem hér er með lóðis og
ábrúð á þeim eða at minn þat sé rípskad.
Því mitt leyfi get ég ekki hristið þér, at
meiri hluti hreppsnefundarinnar sjái svo
skammt fram í vegum eða sé svo sljó at
skilja staki lákus tímanna, at þinn þess
vegna leggj á móti málinu, og eum situr atka
og þeim mönnum, sem um langan tíma hafa
fundid hvar óþóttum hefir hrepps fundar
at þóttinum, þat, at þeir greiddi athroði á
móti þessu máli. Eg vona at þeir séu orðni
á morgun með óttarar flóðkyllana sem þeir hafa
veitit at renna eptir at stá á is á ^{í þeim dæ} Veturum,
uppá þat at þat ~~at~~ hafi veitit tekið af þeim
þegar þeir hafa veitit hvernig at bíta því á botnum
heim. Langar nokkurn Eyrþerkinga til þessara
kjólkabla í Egypsta landi? Ekki mig! Því
langar at fá rípsna andrúmsloft, og vil ekki
fúla og dauvilla yfirgangs og einokumari
kolsýru eikrum. Eg vil vera frjálst greka
af höndum mér alla kúgum og kvalroði mis-
virkna manna. En svo ég sleppi fleirum
ortum minn þetta atviki, þá er hér virki-
lega staki minn lítið laftr at eða. Sjái
menn, ekki, at með því at hafna botnum, hafa
aðor ^{þegar} gengit ut því og nota þetta einung
sem hrisvord á barið á orkum á

eptir. Skyldi enginn Eyrþerkingur hafa
eðt bláa ráðarnar í himna lögum botnum
Eyrþerkinga eða horfum og dögum enginn
í ungfingunum, nema ég? Enginn hafa
fundid til þess, hve illt og apt ómögulegt
þat hefur veitit mikinn hluta vestrans at fá
nokkura dropa af mjólk handa vestrans möm-
num og enginn þótt hinn dyr, nema mér?
Eg geti sagt þér at þú at þeir veru minn reyndur
til sem öllu þér og hefir naga mjólk, sem ekki
vildu at hreppurinn geti eignast hina um-
reddu þótt og hvar vegna — af því at þeir
vilja sitja einir at því ekki til þess at geta
vels mjólkina jafudýra og áttur, en því þess
nummum fjöldans og félagsins hvega þeir
ekki; þeir hvega ekki í þessa leid: „Ef allinn
er minn lítur vel, þá hefir mér at líða ^{vel} þess
betur“, „Hér þeir sinu þér við hafa þat soona:
„Ef mér lítur vel, þá er nóg.“ Þessir menn vilja
máttel miklu fremur styðja at því með nokk-
um hundrum eða þúsundum þessara, at eith-
hvat af ~~þessum~~ þinum allra annustu veru
fluttir þá enginn á þeim til Ameríku á
kostum societarfélagsins, en vildu ekki verja
einum eyri til þess at halda þeim hér kyrt-
num með því at bíta efri þeirra og áttur.
Það er sem all vestrans morgun er at minni hyggja
salvort alvarlegu en margur hyggur. Sjái
menn ekki hve lítið er hér þessir hendi undir
til at vinna og þat lítið sem þat er, þat er gjótt
ómögulegt at minnstu kosti flestum þinum
lítilsigldari, og vil ég saka þat fram at ég
á ekki við. Þó þá er til þessir veltum
manni, heldur istenskum. Já, þat er istenskum
matuð sem á lóðina ^{sem} hafa veri at spakja, en hvernig
hefur þú gengit hingað til brotur góðis?